

СВОБОДЕНЪ ГРАЖДАНИНЪ

ОРГАНЪ НА ВАРНЕНСКОТО ЛИБЕРАЛНО БЮРО.

В. „Свободенъ Гражданинъ“ ще излиза единъ пътъ въ седмицата: Сряда. Цѣната му е за година 6 лева, а за половинъ година 3 лева въ прѣдплата. За странство, за една година 10 зл. лева, а за половинъ година 5 зл. лева. За обявления на първата страница се плаща прѣдплатено по 15 ст. на дума, на 2 и 3 стр. по 10 стот. на дума, а на четвърта страница по 3 ст. Вѣнчико, което се отнася до вѣстника, испраща се до администрацията му въ г. Варна, Единъ брой 15 стотинки.

Редакторъ: Петръ Хр. Генковъ.

ЦЕНТРАЛНАТА АПТЕКА

на

ПЕТРЪ АПОСТОЛИДИСЪ

търси единъ аптекарски ученикъ. За споразумение до аптеката въ гр. Варна.

2

Прѣдателски лъжи.

Първата обязанностъ за всеки е да говори истината. И ако нейното изясняване е безправственъ актъ, когато досѣга само интересътъ на отделни личности или ония на държавата въ вътрѣшната ѣ дѣятелностъ, то е и прѣдателски актъ, когато уврежда самостоятелността на отечеството. У насъ, обаче, има една политиканствующа сганъ, която, ръководима отъ незуитското правило: цѣлта оправдава срѣдствата, не се колебава да си служи съ приеми, които би нарушили независимостта на държавата ни. Това сж така нарѣчениѣ лъжесъединения или махазарджии.

За да не изгубятъ властта, обичната имъ доходна статья, тѣзи окаяници, въ надвечерното на съединението, разисквахъ въпроса за повишаване турска войска; следъ неговото осъществяване, за да се докопатъ до властта подадохъ Султану прочути махзаръ за окупиране на Южна България; сега, тоже за да задържатъ дадената имъ по милостъ властъ, тѣ, безъ срамъ и страхъ, обявяватъ, че България е турски пашалъкъ. Нека съобщимъ читателю и той имъ прѣдателски актъ.

Прѣди да се сключи търговския договоръ съ Австрия, патриотитъ около „Прогресъ“ обявихъ се противъ него и проповѣдваха митна война: „Българското земледѣлие пълна подъ бременето на страшната криза, осекдаността и диненията ставатъ хронически въ страната,, а Австро-Унгария въ тая тѣжна за страната минута подекача отъ възмущение, че българитъ били прѣзмърни и негърпими въ исканията си. На тоя езикъ Ромжния отговори съ тарифна война въ 1888 г., такъвъ трѣбва да бжде отговора и на България, ако тоя езикъ продължава да ѣ се държи“. Смѣтката имъ, обаче, излѣзе погрѣшна. За ниския дипломатъ Стоиловъ мнѣнието на храненицитъ му лъжесъединения нѣма по-голяма стойностъ отъ онова на слугитъ му; той подписа договора и заповѣда на мукачитъ да вдигатъ ржцъ за приеманнето му въ Собранието. И дума неможеше да става за колебание у лъжесъединениятъ, защото за тѣхъ перспективата на безвластието е чумова: тѣ, като плюхъ на образа си, съ аккламации удобрихъ сжния тоя договоръ, който измирахъ гибеленъ за страната ни. Но ако съвѣстѣта и човѣшкото достойнство липсува у тѣзи възвучи, то пъкъ подлостѣта е въ изобилне. И къмъ нежъ тѣ прибѣгнахъ, за да маскиратъ своята продажностъ. Ето Ви доказателствата: „И нека го признаемъ,, които бѣхмъ отъ боящиѣ се отъ договора, отъ злѣ насроениѣтъ противъ него, че истината, която се установява по най явенъ начинъ, е, че това е единъ актъ, съ който правителството

може да се похвали; а азъ, който ще бжде полезенъ въ три отношения за отечеството ни: политическо, фискално и економическо. Политическата печалба неможе да не бжде очевидна за всеки, който има понятие отъ мѣждународно право. Нашата държа се роди съ нѣкои тегоби, мѣжду които бѣше обвѣрзването да се подчинява на търговскитъ договори на Турция; за да направимъ каквито и да е други митнически спогодби, трѣбваше споредъ членъ 8 отъ Берл. договоръ да имаме съгласието на силитъ. Споредъ тоя членъ на Берл. договоръ намъ можеше прочее, да се оспорва правото да сключваме търг. договори като самостоятелна държава. Съ подписването, обаче, на търг. договори съ Австрия намъ фактически се призна това право. Но има една още по обидна и неосна тегоба, капитулациятъ, споредъ които ний не бѣхмъ господари на държавата си. Чуждитъ подданици можехъ да правятъ у насъ каквито щѣтъ злосторства-фродулозни фазити, кражби, фалшификации, убийства и пр. — и ние нѣмахмъ право да ги прѣ. изведемъ. Това безсилие на нашитъ власти прѣдъ единъ най обикновенъ разбойникъ въ голѣма стѣпень се прѣмахва (уви капитулациятъ още оставатъ въ сила по отношение на криминални престѣпници!) съ утвърдени търговски договоръ. Това не е ли една неуцѣпима печалба за България (Прогресъ, брой 38 отъ 28 Февр. 97 г.).

Могло да се успорва правото ни да сключваме търговски договори като самостоятелна държава, не сме могли да прѣсѣдѣваме чужденцитъ-престѣпници. И това било очевидно за всякой, който ималъ понятие отъ мѣждународното право!! Каква нагла лъжа, какво гнусно прѣдателство! И тѣзи продажници днесъ ръководятъ сжбниитъ на отечеството!

Но нека самъ читателя изрисува нравствения портретъ на тѣзи хора, а ний да му дадемъ нужния за това материалъ.

Първо. Не сме могли да прѣсѣдѣваме чужденцитъ за извършенитъ отъ тѣхъ прѣстѣпления въ България. Знаменитоститъ около „Прогресъ“ основаватъ това си твърдение на: 1) Мѣждународното Право и 2) на Капитулациятъ. Нито въ първото, нито въ послѣдното не се съдържа подобна дивотия. Елементарно начало въ свѣрѣмното мѣждународно публично право, е, че всяка държава има исклучителна властъ да прѣсѣдѣва, сжди, наказва венчки; които сж извършени върху територията ѣ едно прѣстѣпно дѣяние. Ако е нужно да се подкрѣпи тая очевидна истина, ний цитираме думитъ на единъ писателъ по мѣждународното право: „Aujourd'hui, pour tous les peuples civilisés, c'est un principe incontesté dans le Droit public, que sur le sol d'un Etat le gouvernement seul de cet Etat peut commander et juger; et nul ne saurait tolérer sur son territoire l'exercice d'aucun acte de souveraineté émanant d'une autorité étrangère (По настоящемъ, за венчнитъ цивилизовани народи, неоспоримо начало е въ Публичното Право, че върху земята на една държава може да заповѣдва и сжди само нейното правителство и никой не би оставилъ да се върши върху територията му никакъвъ актъ на суверенностъ отъ страна на една чужда властъ)“. Това е, мислимъ,

достатъчно за „понятието отъ мѣждународното право“.

Да минемъ сега къмъ капитулациятъ. Чл. 8 ал. 2 отъ Берлинския Договоръ гласи: „Правата и привилегиятъ на чуждитъ подданици, а сжщо правата на консулската подеждностъ и защита, както сж установени въ капитулациятъ и обичаитъ, оставатъ си въ пълна сила, до гдѣто не се измѣнятъ съ съгласието на заинтересованитъ страни“. Значи, за да узнаемъ съ какви привилегии се ползува единъ чужденецъ прѣдъ българскитъ Сждебни Власти, трѣбва да се обърнемъ къмъ капитулациятъ, които не сж нѣкаква мистерия, а — договори, сключени мѣжду Турция и Европейскитъ Държави. Тѣзи договори — капитулации сж помѣстени въ четвърти томъ на „Сборника отъ законитъ, правилницитъ, капитулациятъ и други официални документи на Оттоманската Империя“ отъ Аристархи-Бей. Е добръ, ний прѣровиохмъ цѣлия този томъ, четохмъ венчнитъ капитулации, веѣкой тѣхенъ членъ, но нигдѣ не намѣрихмъ чужденцата привилегия за чуждитъ подданици: да не могатъ да бждатъ прѣсѣдѣвани отъ Българската Сждебна Властъ за извършени върху земята ни прѣстѣпления. Тѣкмо противното намѣрихмъ въ капитулациятъ. Така, чл. 65 на Френската капитулация отъ 1740 г. гласи: „Ако единъ френецъ или френски протеже извърши убийство или друго прѣстѣпление, сждѣтъ отъ Империята ми трѣбва да го изсѣдѣватъ и сждѣтъ въ присѣтвие на посланика или консулитъ или замѣстницитъ имъ, ако такива се намиратъ на мѣстото“. Чл. 74 на Русската капитулация отъ 1783 г. гласи: „Когато единъ русски подданикъ, който се ползува отъ протекцията си, извърши убийство или друго прѣстѣпление, сждѣтъ, чиновници на Портата, не ще рѣшаватъ подобни дѣла въ отсъствието на консула“. Чл. 42 на Английската капитулация отъ 1675 г. гласи: „Ако нѣкой англичанинъ извърши убийство или каквото и да било друго прѣстѣпление и срѣщу него се възбуди углавно прѣсѣдѣвание, губернаторитъ на нашитъ свещени провинции не ще дѣйствуватъ въ отсъствието на посланика или консула“. Подобни наредби сж съдържати въ капитулациятъ, сключени и съ другитъ държави. Отъ казаното до тука става очевидно, че капитулациятъ не ни липсватъ отъ правото да прѣсѣдѣваме чуждитъ подданици за извършенитъ отъ тѣхъ прѣстѣпни дѣяния върху Българската земя, а само задължаватъ нашитъ сждебни органи да увѣдомяватъ надлѣжния консулъ, за да може да присѣтствува на прѣварителното и сждебното дирение. Отъ освобождението ни и до днесъ така сж разбирали и принособявали капитулациятъ както Министерствето на Правосѣдѣнето, така и венчнитъ сждици. Турекото пъкъ правителство поддържа основателно споредъ насъ —, че не само обикновенитъ чужди подданици, но и консулитъ на чуждитъ държави сж подеждими на турекитъ сждебни власти за извършенитъ отъ тѣхъ прѣстѣпления: „En matière criminelle, les Capitulations ainsi que les traités postérieurs, gardent un silence complet à l'égard des consuls; mais comme le droit des gens, à défaut de toute convention et

СЕДМИЧНИ БЪЛЪЖКИ

В Ж Т Р Ъ Ш Н И.

Съ особено удоволствие извѣстяваме, че Прѣдсѣдателя на Либералното Бюро г. К. Ранковъ, който, въ качество на кметъ и народенъ прѣдставителъ, прѣди година бѣше подалъ телеграма направо до Двореца, съ която особено характеризирваше беззаконията, произволитѣ и пагубното морално влияние на Стоиловата Полиция, на чело съ неговитѣ сподвижници Венедиктъ Попповъ и Новеличъ и за която телеграма бѣше осъденъ на единъ мѣсеченъ тъмниченъ затворъ отъ Варненския Окръженъ Сждъ, за клевета, — биде оправданъ отъ Руссенский Апеллатив. Сждъ. Благодаримъ на Правосъдието.

— Въ послѣдния брой на „Държав. Вѣстникъ“ отъ Двореца ни се извѣстява, че Нейно Царско Высочество Княгиняга била приела на аудиенция г на генерала Николаева, съ титлата *негово прѣвзходительство*. Това ни застави, та прѣгледахме Стамбуловия текстъ отъ Конституцията и намѣрихме, че е не отгѣненъ чл. 58, който буквално гласи: „Титли за благородство и други отличия не могатъ да сѣществуватъ въ Българското Княжество“. Въ тоя случай прикаченото *прѣвзходительство* да ли не е за подемиятъ на демократическото произхождение на българския генералъ и горчива подиграва съ основния законъ? Вѣхмѣ живи да видимъ, че разврата въ понятието „законность“ се смѣе по официаленъ начинъ. Нѣ не можемъ и да отрѣчемъ, че консерваторщината крачи съ строга послѣдователность къмъ най гнѣзната Стамбуловщина и мракобъсието.

За прокуроръ при Трънския Окръженъ Сждъ е назначенъ г-нъ Никола Селвили, родомъ отъ Габрово, живущъ напоследѣкъ въ Анхиело. Ние познаваме тоя господинъ отъ блаженопочившата Стамбулова епоха, когато съ една твърдѣ ефина заплага продаваше перото си на Варненския Стамбуловъ, — тогава тоя господинъ бѣше редакторъ на мраколюбивия в. „Вѣстникъ“. Нѣ г-нъ Селвили има друго, още по-важно отличие въ общественната си дѣятелность: той е осъденъ и осъденъ съ *възлага въ законна сила прѣсѣда* на затворъ по чл. 90 отъ Огоман. Наказат. Законъ, за злоупотрѣбление съ правителствени парични сумми, като писаръ въ Бургаското Горско Окръжно Управление. Наказанието си челоуѣка прѣтърпѣ въ Бургаския Окръжж. Затворъ. Ако стане нужда ние ще публикуваме прѣсѣдана *in extenso*. Честитимъ на Трънчене модерния прокуроръ, а на г на министра Теодорова сполучливия изборъ.

— По исканieto на сѣдебнитѣ власти е уволненъ отъ длъжността Добрич. пом. окол. началникъ г. Стояновъ и привлеченъ подъ сждъ за разни злоупотрѣблениа по службата, извършени, като пом. окол. началникъ въ Варна и Добричъ. Ето наградитѣ на разнитѣ злоупотрѣбители, но неவிждаме да се постѣпва по сѣщия начинъ и съ околийскитѣ начальници, градоначальници, окръжни управители и други народняци!

Характеристично по случая е слѣдующето: Добричскитѣ народняци прѣди нѣколко време се застъпили за единъ отстраненъ стражаръ Мараидиковъ, и искали отъ началството да му възстанови службата. Получили за това удостоверение и Мараидиковъ е назначенъ на сѣщата длъжность въ Новий Пазаръ, кадето имаше да се произвежда изборъ. Насърдени отъ това, сега сж се застъпили и за Стоянова. Ще видимъ, да ли и тукъ ще се удовлетвори.

— Избора за допълнителни Народни Прѣдставители е свършенъ. Стоиловъ пакъ победи и сега вѣстникитѣ „Миръ“ и „Прогрессъ“ ще заглушѣтъ свѣта, че цѣлия български народъ е консервативенъ. Споредъ свѣдѣнияга, почти всѣкъ оппозицияга не е взела участие по изборитѣ. Само въ Новий Пазаръ е имало борба между българитѣ и турцитѣ, отъ които, българитѣ поддържали кандидатурата на Войниковъ и Сакъзовъ, а турцитѣ, не ще сѣмъняние, правителствената листа. По всичкитѣ линии е побѣденъ народа, а побѣдителя правителството. Блазъ имъ!

— По причина на празника 25 Мартъ вѣстника закѣсна съ единъ день.

— Телеграфически се оплаква отъ с. Калугерци, Пеню Станчевъ до тукашния епархалний сѣвътъ, съ копие до насъ, че свещеникъ Калю Тишевъ отъ Каспичанъ е искалъ да настѣпн семейната му честь и други подобни работи. Сѣвѣмъ да вѣрваме, че Негово Прѣвсвещенство г. г. Симеонъ, въ добросѣвътността на когото се не сѣмъняваме, слѣдъ като изслѣдва тая работа, ще накаже тоя свѣщенникъ, ако е виновенъ.

— Г-нъ Д. Грековъ, който бѣше рѣшенъ *окончателно* да се оттегли отъ партизанство и си подаде оставката отъ шевството на Стамбулиститѣ, — е билъ избранъ (?) за народенъ прѣдставителъ въ Пловдивъ, разбира се като кандидатъ на правителството. Скандалъ! И такива държавни мѣже искатъ да въспитаватъ младото поколение!

М Ъ С Т Н И

Вчера г. П. Драгулевъ, прѣдсѣдатель на дружеството „Сгранджа“, е на особена почетъ отъ властитѣ. Цѣль день полицията, на чело на единъ старий стражаръ № 4 съ двама стражари № 27 и 71, чакаше г-нъ Драгулева да излѣзе отъ окръжния сждъ, кждѣто, като адвокатъ, имаше дѣла, за да го покани да посѣти полиц. участѣкъ. Макаръ г. Драгулевъ и да заявяваше на полицията, че часа по 2, самъ ще се яви въ участѣка, но стражаритѣ и старшия не обръщахъ внимание на това, а на противъ, блокирахъ сѣдилището за да не избѣга. Колко славно излѣзе Драгулевъ отъ сѣдилището и съ какъвъ салсанатъ го прѣкарахъ прѣзъ Мусалата, неможе да се напише. Само Белгийцитѣ могатъ си прѣдстави такава сцена, защото ний споредъ Стоилова, сѣжика по сѣжика вѣрваме подиръ Белгии и още малко трѣбва за да стане и отъ България една втора Белгия. Блазъ на консерваторитѣ, че ще устоѣтъ на думата си! Защо стана всичката тѣзи тревога и защо се влачеше изъ виднитѣ улици съгражданина ни г. П. Драгулевъ, това се зѣае само отъ Венедикта Поповъ и Ив. Икономовъ, отъ които ще искаме сѣѣтка, когато ги поставимъ на скамейката на подеждимитѣ за тия имъ беззаконни работи. Богъ забавя, но не забравя . . . На добъръ часъ г-нъ Стоиловъ! . . . Сега се научаваме, че и Капитанъ Петко Киряковъ билъ тѣтренъ по участѣцитѣ, съгласно Закона за Полицията. Ще се повърнемъ.

— Канимъ надлежитѣ общински власти да поставѣтъ по-добъръ контролъ на зданието, което се строи отъ строителното дружество за Т. Пощенска станция, защото имаме свѣдѣния, че съ много лошавъ материалъ се строи това грамадно здание въ основитѣ си, кждѣто сж поставили много пѣськъ въ варѣта и камънитѣ не биле отъ добро качество.

— Послѣдствие писаното ни, че държавния контролоръ е продавалъ пощ. марки „2 февруарий“ до деньтъ, когато бѣше запрѣтено отъ министерството съ циркулярното имъ и че по тая причина, много отъ търговцитѣ се оплаквахъ, че сж имали такива марки на голѣми сумми, министерството на финанситѣ е распорѣдило, щото всички такива марки да се замѣнятъ. Вѣлѣствие на това, поканваме всички, които иматъ марки „2 февруарий“ и се сега безъ стойность, да си ги замѣнятъ съ други.

— Тѣзи година изобилствуватъ разнитѣ трупи въ града ни. Италианската мелодрамическа трупа вече даде 4 прѣдставления: „Ла Форца Делдестина“, „Лучия де Ламерморъ“, „Риголето“ и „Фра Дяволо“. Тая вечеръ ще прѣдстави Троваторе. Ний въ тоя брой описваме искусство то на трупата. Тя нѣма да се бави много въ града ни и на скоро ще замине за въ Браила, кадето е била повикана. Вѣрваме, че съгражданинитѣ ни ще се въсползуватъ отъ малкото имъ стоение тукъ и ще посѣщаватъ всѣкий пътъ прѣдставленията на трупата, защото ний се сѣмъняваме, че на скоро ще се удостоимъ пакъ съ една подобна трупа града ни, па и цѣла България.

— Въ града ни пристига и Албер. Фриденталъ знаменитъ пианистъ отъ Берлинъ, който, съ участието на г-жа Р. Панайотова, щѣлъ да даде концертъ въ салона „Съединение“. Днесъ се очаква пристиганieto имъ.

ИВАНЪ САМАРДЖИЕВЪ,

свършившъ правнитѣ науки, бившъ Сѣдия при Варненскій Окр. Сждъ,

се установява за АДВОКАТЪ въ г. Руссе. Писалище срѣщу Апеллативния Сждъ.

СЖДЕБНА ХРОНИКА.

Въ миналия брой пропуснахме да съобщимъ за едно углавно дѣло. Не сж забравимъ българскитѣ граждани, особено Варненци, че прѣзъ 1895 год. г-нъ Стоиловъ нареди да се произведе *изборъ* за варненски градски съвѣтници на мѣстото на *уволнения* Радослависти, поради възподумство. Помнитъ само така гражданитѣ, че въ Варна тогава се явиха отъ всички краища на отечеството нѣколцина депутати и журналисти, за да видятъ непосредственно *избора*. Между тѣхъ бѣше и г-нъ Атанасъ Краевъ. Правителственната циганско-хамалеска шайка бѣнуваше за да се изпълни плана, начертанъ отъ нейнитѣ явни и тайни ръководители и вдъхновители. Съдицѣтъ *всѣхъ отъ изборното мѣсто* г-нъ Краевъ и другаритѣ му, сж блин нападнати отъ шайката по белгийски: съ колове, съ камънье и т. н. И защото г-нъ Краевъ, *си позволи* да посочи на шайката револверъ, съ една единствена цѣль, да я застави да прѣбрати своето настрѣжение и камениитѣ си залпове, веднага полицията състави актъ и... ето ти г-на Краева заедно съ полицията въ везицѣ на Темида и ето ти за него една осждителна прѣсжда: г-нъ Краевъ е осжденъ отъ III Варненски Мировъ Сждия **заочно** на 15 дневенъ **затворъ**, за нарушение чл. 9 отъ закона за носение оружје и чл. 56 отъ закона за Градскитѣ Общини. — Нъ полицеския шамармалжъ си е белгийска работа, закона си е законъ, а неговото разбиране — виждъ, то е друга работа. Така, напримѣръ, може закона изрично да запрѣщава гледането заочно углавни дѣла за простѣпки наказуеми съ затворъ (чл. чл. 26, 27 и 121 отъ „Сждопроизводство по углавни дѣла подсждни на Мир. Сждци“), нъ III Варн. Миров. Сждия г-нъ Василъ Огняновъ не знае това запрѣщение, осжда заочно г-на Краева и съ това проявява, ни повече ни по-малко, едно сждейско невѣжество. На може би да не е отъ невѣжество, може би г-нъ Огняновъ да е постановилъ присждата отъ „страха ради юдейска“, за да не го „намѣри“ нѣкой Куртъ-бунаръ или Ново-село. За това може би е положилъ г-ну Краеву и *крайния максимумъ* отъ наказанието което закона прѣдвижда (чл. 56 отъ Закона за Град. Общини: ... „Виновнитѣ за отиване на *мѣстото на изборитѣ* (к. н.) съ оръжие се наказватъ отъ Мировия Сждия на затворъ отъ 3 до 15 дни“). — Пжтемъ ще отбѣлжжмъ, че тия дни г-нъ Огняновъ се е удостоилъ съ орденъ за „гражданска заслуга“. Белгийщината е пробила пжтъ и въ правосждието и затова днесъ така се прилага чл. 105 буква б отъ закона за Сждоустройството. Ако невѣжеството или хлѣбопазенето бѣхъ само достатѣчни на г-на Огнянова... съ захаръ да го хранимъ...

По анислативна жалба на г-на Краева, дѣлото бѣ сложено на разглеждане отъ Вернен. Окр. Сждъ въ сждебно заседание на 15 того. За свои защитници г-нъ Краевъ е опълномоцилъ б-ма свои приятели отъ варненскитѣ адвокати, които съ готовность се явиха на защита прѣдъ сждѣтъ. Дѣлото се отложи за да се распитатъ, по тѣхнитѣ мѣсгожителства, свидѣлитѣ на обвиняемия. Отъ прѣшната между защитата и прокурорския надзоръ по повдигнатитѣ въпроси публиката

забѣлжжи, че и тукъ не липсваше „Огняновъ“, — За движението на дѣлото противъ г-на Краева ще съобщаваме редовно.

ОТВОРЕНО ПИСМО.

До Господина Министра на Правосждието
отъ Ст. Софий.

Господине Министре,

Въ отговоръ на заявленията ми, съ които молихъ Почтаемото Министерство да укаже причинитѣ на уволнението ми отъ длъжността Подпредсждателъ на Варн. Окр. Сждъ, съ писмо отъ 12-II—1897 г. № 1501, чрезъ Варненскитѣ градоначалникъ, ми съобщавате, че не съмъ уволненъ по закриване на длъжность, разбира се, безъ да подозирате, че отъ това ни най-малко не ми се разяснява защо съмъ уволненъ, защото не допуцамъ, че единъ министръ, ако и консерваторъ, ще се срамува отъ своитѣ дѣла, та съзнателно ще се отклонява отъ прямитъ отговоръ. Въроятно, Вие сте писали горното писмо възмутени отъ нахалната лъжа на в. „Миръ“, който въ отговоръ на в. в. „Знаме“ и „Свободенъ Гражданинъ“, които казваха, че азъ съмъ уволненъ по партизански лъжедоноси, писа, че уволнението ми е послѣдвало по закриване длъжността ми, та неволно сте го редактирали тъй недостатѣчно, щото излиза като опровержение на писаното въ „Миръ“, но не и отговоръ на моитѣ заявления. Прѣдъ видъ на това, Ви моля, г-не Министре, да поправите своята грѣшка и съобщите мотивитѣ на уволнението ми за да престанатъ лошитѣ хора да го квалифициратъ за министерски произволъ, а да се убѣдятъ, че то, тѣкмо съгласно закона, се основа на донесенията на достойнитѣ Ви Варненски приятели.

г. Варна, 26 Мартъ 1897 г.

Съ почитание:

Д. Филовъ.

Новата Италианска Мелодраматическа Труппа.

Труппата, както се съобщаваше и отъ по-напрѣдъ, се състон отъ 62 души. Първия дебютъ има на 22 т. вечерѣта при многобройна и отбрана публика. Прѣдстави се „Ла Форца Делдестина“, опера въ 4 дѣйствия, отъ Верди. Почти всичкитѣ актиори играхъ твърдѣ добръ и даже прѣхубаво при такава обстановка, каквито сж въобще нашитѣ зали. Второто прѣдставление, 23 вечерѣта, има извънреденъ успѣхъ. Изигра се операта „Лучия Ламарморъ“. Още отъ напрѣдъ се говорѣше, че ще играе първата примадона — гордостѣта на труппата (трѣбва да забѣлжжмъ, че труппата има двѣ примадони), г-ца Медзолени. Съ нетѣрпѣние се очакваше този часъ. Тѣкмо въ 9 ч. се почна прѣдставлението. Публиката, заражена отъ нетѣрпѣние да види прѣхвалената примадона, се вълнуваше като нива. Най-послѣ се яви. Още при първия звукъ публиката се наелектризира и се

въдвори мъртва тишина, която може да се наложи отъ извънредни обстоятелства; едвამъ си задържаше дѣхътъ и току що свърши г-ца Медзолени избухнахъ, като вулканъ грѣмогласни и горолонни аплодисменти, нечувани при никой другъ случай. Г-ца Медзолени, която завладѣ душата на слушателитѣ, издържа до край блѣскаво побѣдата си.

Трѣбва да забѣлжжмъ, че г-ца Медзолени притежава гласъ чистъ, мелодиченъ, непринудено високъ, съ много чистъ нѣзкъ регистръ; прѣходѣтъ отъ низкия регистръ къмъ високия много правиленъ; гласъ способенъ на разнитѣ артистични приеми; въобще примадона, каквато не само Варна не е виждала, а не ще сбѣркаме, ако кажемъ и цѣла България. Отъ останалитѣ артисти най-добръ изигра ролята си първия теноръ г. Лонгобарди Лонджи, който притежава приятенъ и мелодиченъ гласъ и дълбоки чувства, а така сжщо тѣнка способность да локализира тѣзи си чувства.

Прѣдстави се „Риголето“ и „Фра Дияволо“. И по двѣтъ опери се завладѣваше сърдцата на слушателитѣ отъ първата примадона г-ца Медзолени, вслѣдствие на което грѣмогласнитѣ аплодисменти постоянно се прѣкъсвахъ и ж принуждавахъ да повтори нѣкои откъследи. Тенора не бѣше до толкова сполучливъ въ „Риголето“, но пакъ публиката остана крайно доволна. А пжкъ операта „Фра Дияволо“ се изигра така искусствено, щото просто слушателитѣ се възнасяхъ. Всѣкой съ нетѣрпѣние очакваше да настане момента за да искаже благодарността си съ ржкоплѣскание и, като не се задоволяваше само съ това, неволно придружавахъ ржкоплѣсканието съ „браво“, почти всѣки пжтъ. Пакъ г-ца Медзолени имаше първенството, но тоя пжтъ не ѝ отстъпваше и новия теноръ г. П. Прати, който прѣвъ се яви на сѣната. Изобщо взето всичкитѣ актиори изиграхъ си ролитѣ твърдѣ добръ.

Нека споменемъ пжтемъ и писачѣтъ на горнитѣ редове има честѣта да сподѣли своето разбиране и вкусъ и съ много други господа, които посѣщавали европейски театри и които разбиратъ отъ музика, и има честѣта да чуе отъ тѣхъ, че г-ца Медзолени съ успѣхъ може да играе на кой да е второстепененъ европейски театръ.

Като свършваме бѣлжжитѣ си, ний канимъ Варненскитѣ граждани, които обичатъ музиката, да заповѣдатъ да видѣтъ играта на труппата; а още изказваме благодарность къмъ г. Славовъ, който е поканилъ тая труппа на свой рискъ. Не можемъ при това да не искажемъ и съжеленията си, за дѣто в. „Странджа“ прибързано и незаслужено се произнесе противъ труппата, прѣди тя да бѣше дала поне едно прѣдставление.

ПОДЛИСТИКЪ.

ЭПОПЕЯ НА НЕЗАБРАВИМИТѢ.

Дивиний Константино, всебългарска славо,
На подлостъ, безчестѣ създание дребнаво;
Сбирцина отъ низость, отъ фалшъ и отъ погънь;
Кои да очисти може само огънь
Отъ пакъла страшенъ. Другаръ с' Велзевула
Срамъ на обществото, блюдолизъ и хула
Лакей на Палата, подлецъ депоноценъ
На всяква правда врагъ заклетъ и мощенъ;
Творенье безъ съвѣсть, безъ стидъ и безъ срамъ
Творенье, което, о, позоръ голѣмъ
Днесъ е прѣвъ Министръ в' нашѣта земя клета
Земя, що с' кърви и сълзи облета
Земя, що отвѣди Любена, — Раковски
За коя умрѣхъ Ботевъ и Венковски,
За която Волковъ с' своитѣ другари
Се хвърли въвъ Янтра позора прѣваря,
Позора на робство, теглото в' затвора,
И душа му свѣтла отлѣта въ простора...
И цѣла плеяда други великани
Единитѣ избити, другитѣ исклани.
Отъ светитѣ кости на кои пошпкнж
Нашата свобода, — и катъ изворъ бликнж

Наджда за щастѣ и мечта за слава
За редъ и порядкъ в' нашѣта държава.
Нъ тая свобода едва що родена
Отъ тебъ, Константино, биде задушена,
И тия наджди, мечти, идеали
Що катъ вихрь бѣхъ народъ обладали
Ти в' крака погази още прѣвъ прѣврата
И в' култъ въздигна кражбага, разврата...

* * *

Послѣ кога Стефанъ, тиранъ безподобенъ
На кръстѣта распжа наший духъ свободенъ,
Ти му ржкоплеска, ти го поощрява
Да потопи в' кърви нашата държава.
Заедно съсъ него вий клахте и бихте...
О, грозни тирани, вие задушихте
Волята народна и гробници безъ четъ
Дигнахте въ земя ни. И отъ ужасъ обзетъ
Стенѣше народа. Ти бѣше доволенъ
Дружбата с' тирана те правѣше волень
Цензура да туряшъ, да грабишъ — да биешъ
И дѣта си мерзекъ да можешъ да скривашъ
Подъ тъмното було на общо спасенье!
Най-послѣ, когато и тебъ безъ стѣснение
Стефанъ те пехвърли катъ тваръ непотрѣбна
Ти разбра тогава, о, дуниче дребна
Колко бѣ народа пострадалъ ужасно!
Нъ ти бѣше хитъръ, видѣ че ѣ опасно
Глава да излагашъ, тирана да боришъ

За това кротува; и крачка да сторишъ
Не рачи, подлесто, в' дружната борба
Що води народа! Нъ чудната сждба
Слѣдъ катъ го събори, тебъ тури на чело
Хората отъ радостъ обзети всецѣло
Забравихъ бѣхъ, че съсъ него и ти
Наполвинъ дѣлѣше всичкитѣ мръсоти
Кои то сторихте въвъ туй страшно врѣме,
На терроръ свирѣства и на тежко брѣме.
И почнахъ всички катъ единъ да викатъ:
„Сждѣте злодѣи!“ и щѣхъ да втикатъ
И тебе в' тюрмата като неговъ другаръ
Ти гласѣтъ послушна на приятель старъ
И отъ прѣвъ министръ ти убийца стана...
И с' съвѣсть спокойна отново захвана
Да вѣрвишъ въ пакѣта що Стефанъ остави.
„Свобода Законность“ ти скоро забрави
Че бѣ прокламиралъ. Че не зло да правишъ,
Не народъ да грабишъ и да го товаришъ
Съсъ данѣци нови ти на властѣта доде, —
А ножѣтъ да махнешъ, що Стефанъ забодо
Дълбоко в' сърдцето на тозъ народъ клетъ,
Кой съкашъ отъ Бога, че ли бѣ проклетъ,
Добро да не види никогъ в' живота,
Ни ступанъ да бѣде на честѣта, имота.
Турцитѣ го клахъ, вие го дерете.
И въвъ тъмнината отново ковете
Вериги на робство, на тегло безкрайно!

Българско Акционерно Дружество „ДРУЖБА“, Варна.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Дружеството „Дружба“ търси единъ счетоводителъ съ годишна заплата отъ 1800 до 2400 лева златни и съ гаранция 4000 лева златни, отъ които 2000 лева имотна и 2000 лева лична.

Желающитѣ да заематъ тая длъжностъ трѣбва да подадѣтъ заявление до Дирекцията на Дружеството, като го придружатъ съ документитѣ си.

Гр. Варна, 11 Мартъ 1897 г.

3—3

МАШИНОРАБОТИЛНИЦА

„БЪЛГАРИЯ“

ПАНАИОТЪ КС. ПАНЧЕВЪ & КИРКОРЪ А. ПАРТАМИАНЪ
ВАРНА, У УЧ., ИЛДЖЪЗЪ-ТАВИЯ.

Въ нашата машиноработилница се правятъ и поправятъ всякакви видъ машини, именно:

Парни мълници, воденици, преси за грозди и всякакви видъ други преси, ковчежи (касси), парни помпи (тулумби), рѣчни помпи, пармакѣжи, врати желѣзни и измѣлни, желѣзни спони, разни други такива за свързване на покриви и пр.

Поправки на паракоси и парни котли (казани) също и праване на катери и пр. и пр.

Работа бърза и солидна. Цѣни умѣренни.

20—5

ОБЯВЛЕНИЕ.

Момъкъ, който има няколко годишна търговска практика и владѣе добръ французски, търси мѣсто въ нѣкоя търговска кантора. За споразумѣние въ администрацията на вѣстника.

3—3

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ.

Приятно ми е да искажъ явно благодарността си къмъ Народното Осигурително Дружество „Балканъ“ въ София, за гдѣто своевременно и навѣлно ми исплати загубата, която ме постигна съ изгарянieto на кѣпцѣтъ ми нахоящъ се въ Варненскитѣ лози на мѣстността «Рупни», усигуренъ при това Дружество.

Варна, 10/22 Мартъ 1897 год.

За Христо Ив. Ризо. В. Ив. Ризо.

3—3

Нъ знай, Констангине, нищо не е трайно
Врѣхъ тазъ земя гръшна! Стефанъ бѣ по-страшенъ,
И катъ го заклахъ срѣдъ бѣлия денъ,
Убийца му ходи още не уловенъ!
Или ти си мислишъ о, злодѣйно доленъ
Тазъ земя нещастна, тозъ народъ оголенъ
Теби да робуватъ на свѣтъ сѣ родени,
И хора сѣ само крави за доени?
Лъжешъ се, мръсникo, в' единъ прѣкрасенъ денъ
Отъ твойтъ злодѣйства ще бѣдешъ задушенъ!
Морално влияиѣ, свѣщи огасени
Грабежи печути, макаръ оформени
Блюдолизства низки, дѣла непристойни
Кървави избори, побѣдитѣ тройни —
Ще ти се припомнятъ. И горко тогава
На тебе лакею! Богъ, казватъ, забава,
Нъ той не забравя. Сѣщо и народа,
За правата свои, за свойта свобода
Всѣкого ще смаже, който пожелае
Да му ги отнема, ил' да си играе
С' идеала неговъ. Ако ли излѣзешъ
Честитъ извънмѣрно и в' пакъла слѣзешъ
До кат' си весиленъ, врѣхъ прахътъ ти скверенъ,
Той ще да излѣе гнѣвътъ си безмѣренъ
За своитѣ нещастя, за свойто тегло
Той ще кълне вѣчно твойто потекло!

* *

Денъ на тържеството, денъ на свободата,
О, денъ на веселье — кървава расплата!
Настани по-скоро и смажи главата

На тозъ червякъ доленъ, на тозъ лакей мазенъ,
Любимъ въвъ Палата, в' народа омерзенъ! —
Стоиловъ.

П. Г.

Имамъ честъ да поднесъ за знание на почитасмата публика, че се занимавамъ съ покупката и продажбата на комиссионна на вътрѣшни цѣнни книжки като облигации, акции отъ разни Дружества и пр. съ прѣдварително увѣреніе, че ще памѣри при менъ най-удобнитѣ цѣни за тѣхъ, както при продажбата, така и при покупката имъ.

Желающитѣ, моля да ме почтѣтъ съ порѣчкитѣ си.

гр. Варна.

11 Мартъ 1897 год.

Съ почитание:

Димитръ Русевъ.

10—3

ПРОДАВА СЕ оурната, въ IV участѣкъ, „Кадиръ-Баба“, № 1295.

За споразумѣние до К. Луковъ и К. Ванковъ.

3—3

Отъ Сждеб. Пристави при Варн. Окр. Сждъ

ОБЯВЛЕНИЯ

№ 571.

За удовлетворение иска 130 л. и др. на В. рисенеца Н. Станиславовъ, повѣренникъ на Пену Станчевъ отъ с. Елесе Факъ, противъ Кара Мустафа Алиевъ отъ с. Юнузъ Бунаръ, по изпълнителенъ листъ № 2684, издаденъ отъ Козлуджанскитѣ Мир. Сждия, обявявамъ, на интересующитѣ сѣ че отъ слѣдующий денъ, отъ денътъ на послѣдното трикратно обнародване настоящето, въ в. „Свободенъ Гражданинъ“ и съгласно чл. чл. 1021 и 1025 отъ гражданското сѣдопроизводство, въ продължение на 31 денъ, и въ десетъ дневенъ срокъ съ правонадаване 5%, ще произведъ публична продажна на слѣдующитѣ отвѣтничови имоти които се намиратъ въ землището на с. Юнузъ Бунаръ. 1) Къща съ двѣ стаи съградена отъ прѣти и прѣсъ покрита съ трѣва (саязъ) първа цѣна 150 лева. 2) Нива 13 дек. въ землището на сѣщото село, мѣстность „Махалѣтъ“ съсѣди: Ахмедъ Дауровъ, Кара Сали, пѣтъ и поле — 136 лева. 3) Нива 5 дек. 4 ара сѣщото землище мѣстность „Бунаръ Баши“ при съсѣди: Ислямъ Х. Хюсенновъ, Ходжа Бошнакъ и Шобанъ Салиевъ — 54 лева.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнкитѣ. Желаящитѣ да купятъ този имотъ, нека се явятъ въ Канцеларията на тукашното сѣд. приславство и надаватъ.

Варна, 4 Мартъ 1897 год.

П. Сжд. Приставъ: Т. Минчевъ.

3—3

№ 572.

За удовлетворение иска на Никола Петровъ Варненецъ, противъ Костадинъ и Щерю Ганеви отъ с. Еникой, по изпълнителенъ листъ № 496, издаденъ отъ П. Варненскитѣ Мир. Сждия, обявявамъ, че слѣдъ послѣдното трикратно обнародване настоящето, ще произведъ втора публична продажна съгласно чл. чл. 1021, 1025 и 1037 отъ Гражданското Сѣдопроизводство, на едно тѣхно лозѣ отъ 3 дек. 2 ара мѣстность „Кокарджа“ въ Варненскитѣ лози, при съсѣди: Яни Георгиевъ, Тодоръ Илиевъ и пѣтъ. Първоначално оцѣнено за 400 лева.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката. Желаящитѣ да купятъ това лозѣ, нека се явятъ въ канцеларията на приславството въ Варна, прѣвъ опредѣления срокъ и надаватъ.

Варна, 4 Мартъ 1897 год.

П. Сжд. Приставъ: Т. Минчевъ.

3—3

№ 584.

Въ допълнение на обявлението си подъ № 164 отъ 20 Януарий т. г. публикувано трикратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 40 отъ 21 този мѣсець съ настоящето си обявявамъ на интересующитѣ се, че съгласно чл. чл. 1021, 1025, 1029, 1037, 1038, отъ Гражданското Сѣдопроизводство, публичната продажба на долуозначения недвижимъ имотъ ще почне отъ 9-й Мартъ ще продължава до 9-й Априлий вечертъта часа петъ, и въ десетъ дневенъ срокъ съ правонадаване 5% а именно: 600 квадратни метра праздно мѣсто въ Варна V участѣкъ между съсѣди: Андрей Анастасовъ, Василъ Николовъ, Лота Варбанова, Божиловъ и пѣтъ. Първоначалната цѣна 2500 лева втора продажба. Помѣнатото мѣсто, продава се за издѣлжение ипотеченъ заемъ на Анаста Т. Попова къмъ Варненскитѣ Банковенъ Клонъ 500 лева златни и др. разноски. Желаящитѣ да го купятъ това мѣсто свободни сѣ всѣкий присѣтственъ денъ да пригледатъ книжката по продажбата въ канцеларията ми.

Варна, 27-й Февруарий 1897 год.

П. Сжд. Приставъ: Н. Т. Новаковъ.

3—3

№ 822.

На основание изпълнителния листъ № 2391, издаденъ отъ П. Варненскитѣ Мир. Сждия, въ полза на Варненската Землед. Каса за 197 лева 25 ст. и др. срѣщу Кръстю Велевъ отъ с. Дол. Чифликъ, обявявамъ, че слѣдъ трикратно публикуване настоящето

до 31 денъ ще произведъ публична продажба, съгласно чл. чл. 1021 и 1025 отъ гражданското сѣдопроизводство и въ десетъ дневенъ срокъ съ правонадаване 5% на отвѣтничовата къща въ с. Дол. Чифликъ, състояща отъ двѣ стаи и дѣмъ, съградена съ простъ дървенъ материалъ, покрита съ крѣмиди, заедно съ дворъ около осемъ (8) дек. при съсѣди: Емануилъ Карамфиловичъ и отъ двѣтъ страни улици.

Първоначална цѣна 300 лева. Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката.

Желаящитѣ да ѣхъ купятъ нека се явятъ въ канцеларията ми гр. Варна и надаватъ.

гр. Варна, 19 Мартъ 1897 год.

п. Сжд. Приставъ: Т. Минчевъ.

3—1

№ 824.

На основание постановлението № 1360, издадено отъ Варненското Окр. Управление, прѣвъ 1891 г. въ полза на хазната, противъ Мехмедъ Абдуловъ отъ с. Петре, за 384 лева 60 ст., обявявамъ, че отъ денътъ на послѣдното трикратно обнародване настоящето до 31 денъ, ще произведъ втора публична продажна, съобразно чл. чл. 1021, 1025 и 1037 отъ гражданското сѣдопроизводство на слѣдующитѣ длъжничови имоти: 1) Къща въ с. Петре при съсѣди: Агюлла Мехмедовъ и пѣтъ. Първоначална цѣна 300 лева; 2) нива 5 увр. въ землището на сѣщото село, въ мѣстность „Орта бою“ при съсѣди: Агюлла Мехмедовъ, пѣтъ и дере — 77 лева; 3) нива 4 увр. сѣщо землище, мѣстность „Бурунджа“ — 40 лева.

Продажбата ще се произведе въ канцеларията ми. Желаящитѣ да купятъ тия имоти, нека се явятъ прѣвъ опредѣления срокъ.

гр. Варна, 19 Мартъ 1897 год.

п. Сжд. Приставъ: Т. Минчевъ.

3—1

№ 655

На основание изпълнителния листъ № 3146 отъ П. Варн. Мир. Сждъ на 3 Августъ 1796 г. въ полза на Никола Б. Бъчеваровъ отъ Варна, а противъ Керекъ Костадинова настояница на Домна Георгиева за искъ отъ 220 лева, лихвитѣ имъ и разноските за воденіето и изпълнението на дѣлото и съобразно съ чл. чл. 1004, 1008, 1021 и 1025 отъ гражданското сѣдопроизводство, ще произведъ публична продажна на отвѣтничовото едно лозѣ въ Варненскитѣ лози мѣстността „Планово“ отъ 2772 кв. метра, между съсѣди: Трандафилъ Георгиевъ, Михо Петровъ, Атанасъ Димчевъ и пѣтъ съ първоначална оцѣнка 415 лева.

Продажбата ще почне слѣдъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници и ще продължава 31 денъ съ правонадаване 5% въ 10 дневенъ срокъ. Желаящитѣ да взематъ участие въ търгътъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣкий присѣтственъ денъ и часъ.

Варна, 6 Мартъ 1897 год.

П. Сжд. Приставъ: Н. Т. Новаковъ.

3—2

№ 675.

На основание опредѣлението на Варнен. Окр. Сждъ отъ 8 Януарий 1896 г. № 78 и съобразно съ чл. чл. 1004, 1008, 1021, 1025 и 1036—1140 отъ гражданското сѣдопроизводство, ще произведъ публична продажна на долуозначеното лозѣ, която ще почне слѣдъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници и ще продължава 31 денъ, съ правонадаване 5% въ десетъ дневенъ срокъ, а именно: лозѣ въ Варненскитѣ лози мѣстността „Франга-дереси“ отъ 2½ декара между сѣседи: отъ двѣтъ страни лозята на Радулъ Хр. Скордини, Антонъ Каракачанъ и пѣтъ, съ първоначална оцѣнка 420 лева.

Въпросното лозѣ се продава като неподѣлимъ между наслѣдницитѣ останали отъ покойния Сѣби Симеоновъ. Желаящитѣ да взематъ участие въ търгътъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми прѣвъ опредѣленото врѣме всѣкий присѣтственъ денъ и часъ.

Варна, 8 Мартъ 1897 год.

П. Сжд. Приставъ: Н. Т. Новаковъ.

3—2

№ 638.

На основание изпълнителния листъ № 36, издаденъ отъ Козлуджанскитѣ мир. сждия въ полза на Костадиновъ Гочевъ отъ Козлуджа, противъ Добри Николовъ отъ сѣщото село, за 290 лева и др., обявявамъ, че слѣдъ трикратно обнародване настоящето въ в. „Свободенъ Гражданинъ“, до 31 денъ ще произведъ публична продажба съгласно чл. чл. 1021 и 1205 отъ гр. сѣдопроизводство и въ десетъ дневенъ срокъ съ правонадаване 5% на една отвѣтничова нива отъ 29 дек. 4 ара въ землището на с. Козлуджа, мѣстността „Чанака-чопиме“ при съсѣди: Злати Мариновъ, Тодоръ Радуловъ и пѣтъ. Първоначална цѣна 294 л. Продажбата ще почне отъ оцѣнката.

Желаящитѣ да ѣхъ купятъ нека се явятъ въ канцеларията на тукашното сѣд. приславство и надаватъ.

гр. Варна, 8 Мартъ 1897 год.

П. Сжд. Приставъ: Т. Минчевъ.

3—2